

D E C I Z I E

21 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Chișenco Daria”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Gărilor și Stațiile Auto” împotriva Consiliului orașenesc Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, prin care a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Întreprinderea individuală „Chișenco Daria”,

c o n s t a t ă

La 06 aprilie 2012, ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii a indicat că conform planului cadastral existent, filiala Orhei al ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, situată pe adresa or. Orhei, str. M. Sadoveanu 50, se afla pe un teren aferent cu suprafața de 1,3141 ha.

Susține că în conformitate cu art. 1, p.(1) a Legii cu privire la întreprinderea de stat nr.146-XII din 16 iunie 1994, art. 15 a Codului Funciar nr.828-XII din 25 decembrie 1994 precum și în baza art.4, p.(1), lit.(c), art.3, p.(3), (4) a Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor nr.91-XVI din 05 aprilie 2007 și în scopul protecției și folosirii eficiente a terenurilor proprietate publică a statului, au fost efectuate măsurările cadastrale pentru stabilirea hotarelor fixe cu elaborarea raportului tehnic la prospecțiunile inginero-geodezice de execuție a Stației Auto Orhei, în baza contractului cu nr 4-02 din 25 ianuarie 2011, încheiat între Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului și ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”.

Menționează că după efectuarea măsurărilor necesare Institutul la data de 15 decembrie 2011 a expediat lucrările efectuate Primăriei și Consiliului orașenesc Orhei pentru coordonarea hotarelor terenului respectiv cu suprafața de 1,3141 ha.

Invocă că la data de 16 martie 2012 de la Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului la ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” au parvenit materialele acumulate și Decizia Consiliului orașenesc Orhei, nr. 2.13.2 din 03 martie 2012 „Cu

privire la aprobarea hotarelor și suprafeței terenurilor proprietate publică a statului, în care în p.(1), s-a decis, că se delimitează și se coordonează suprafața de 0,6835 ha și hotarele terenului aferent clădirilor în care își desfășoară activitatea ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, filiala Orhei, nefiind indicate motivele excluderii suprafeței de 0,6306 ha.

Afirmă că în rezultatul analizei complexe a deciziei adoptate de către Consiliul orașenesc Orhei, s-a constatat, că decizia nr. 2.13.2 din 03 martie 2012 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 4 alin. 1, lit. c) al Legii nr. 91 din 05 iulie 2007, privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, iar art. 4, alin.3 al Legii nr. 435-XVI din 28 decembrie 2006 prevede expres, că autoritățile publice locale de nivelul I și al II, în limitele legi, dispun de libertate deplină de acțiune în reglementarea și gestionarea oricărei chestiuni de interes local care nu este exclusă din competența lor și nu este atribuită unei alte autorități. Alte competențe proprii autorităților publice locale pot fi atribuite acestora numai prin Lege, fapt ce denotă cu certitudine despre ilegalitatea adoptării deciziei menționate.

Mai invocă că conform, p. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 162 din 19 februarie 2004, despre unele măsuri privind inventarierea bunurilor imobile proprietate a unităților administrativ-teritoriale și a statului, autoritățile administrației publice locale, în comun cu reprezentanții autorităților administrației publice centrale au fost obligați de a efectua inventarierea clădirilor, proprietate publică, aflate pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale, cu întocmirea actelor respective.

În cadrul realizării Hotărârii Guvernului nr. 162 din 19 februarie 2004, în conformitate cu art. 1, alin.(1) și (2) al Legii 146 din 16 iunie 1994, cu privire la întreprinderea de stat, conform art. 15 Codul Funciar, precum și în temeiul art.3, alin.(3) și (4), art. 4 alin. (1), lit. c) al Legii nr.91 din 05 aprilie 2007, privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, în scopul protecției și folosirii eficiente a terenurilor proprietate publică a statului, în interesul deținătorilor de terenuri, au fost efectuate măsurările cadastrale pentru stabilirea hotarelor fixe cu elaborarea raportului tehnic la prospecțiunile inginerо-geodezice de execuție a Stației Auto din Orhei.

În rezultatul efectuării măsurărilor respective a fost întocmit Planul stabilirii hotarelor terenului ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” filiala Orhei, amplasată în or. Orhei, str. M. Sadoveanu 50, cu o suprafața a terenului de 1,3141 ha, acțiune ce a fost întreprinsă în strictă conformitate cu prevederile art. 21 Codul Funciar.

Consideră că prin decizia Consiliului orașenesc Orhei nr.2.13.2 din 03 martie 2012, în mod ilegal și abuziv s-a decis micșorarea suprafeței terenului aferent prin modificarea hotarelor, ceea ce contravine prevederilor art. 6, alin. (1) al Legii nr.91 din 05 aprilie 2007, prin care se menționează, că terenurile din proprietatea publică a statului pot fi transmise în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre de Guvern, cu acordul autorităților administrativ publice locale.

Suplimentar, invocă că, modificările hotarelor terenului transmis în gestiune ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” filiala Orhei, poartă un caracter ilegal și denotă asupra unor încălcări flagrante a legislației în vigoare în vederea înstrăinării abuzive a proprietății publice a statului.

Solicită abrogarea pct. 1 al deciziei Consiliului orașenesc Orhei nr. 2.13.2 din 03 martie 2012.

În cadrul examinării cauzei, la 08 mai 2012, ÎI „Chișenco Daria”, a depus un demers în temeiul art. 67 CPC, prin care a solicitat atragerea sa în proces în calitate de intervenient accesoriu din partea pârâtului.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 01 octombrie 2012, a fost respins demersul înaintat de ÎI „Chișenco Daria” cu privire la atragerea sa în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012, a fost respins recursul declarat de ÎI „Chișenco Daria” și menținută încheierea primei instanțe.

La 12 decembrie 2012, ÎI „Chișenco Daria” a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs și încheierii primei instanțe cu admiterea cererii de atragerea sa în proces în calitate de intervenient accesoriu.

În susținerea cererii sale de revizuire și având ca temei prevederile art. 449 lit. b) CPC a indicat că după emiterea deciziei de către instanța de apel i-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului anterior.

Consideră că, prin respingerea demersului de a fi atrasă în calitate de intervenient accesoriu ÎI „Chișenco Daria” pe litigiul dat, de către instanța de judecată au fost încălcate prevederile art.6 din CEDO, deoarece hotărârea care va fi pronunțată pe litigiul în cauză va influența asupra drepturilor sau obligațiilor revizuientei față de una dintre părțile în litigiu, întrucât obiectul litigiului este contestarea Deciziei Consiliului Orhei, prin care s-a dispus delimitarea terenul adiacent construcției filialei Orhei a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, unde se află și încăperea pe care o deține în proprietate ÎI „Chișenco Daria”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, cererea de revizuire depusă de ÎI „Chișenco Daria” a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 10 aprilie 2013, ÎI „Chișenco Daria” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea recursului, admiterea acestui, casarea încheierii primei instanțe și admiterea demersului cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu.

În motivarea recursului își exprimă dezacordul cu actele de dispoziție emise pe marginea pricinii în cauză.

Susține că cererea de revizuire a fost examinată cu încălcarea normelor de drept material și normelor de drept procedural.

Menționează că, potrivit art. 452 CPC, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată, iar participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței, însă instanța de apel contrar normelor citate, a examinat cererea de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu aplicarea prevederilor art. 426 CPC.

Consideră că prevederile art. 426 CPC, reglementează procedura de examinare a recursurilor declarate împotriva încheierilor instanțelor judecătorești și nu au atribuție la examinarea cererilor de revizuire.

Insistă că la examinarea cererii de revizuire, în lipsa participanților la proces au fost încălcate normele de drept material și procesual și drepturile sale la un proces echitabil. Mai mult că, refuz în atragerea în proces a ÎI „Chișenco Daria” în calitate de intervenient accesoriu, ulterior poate fi un temei pentru reexaminarea cauzei în procedura de revizuire.

Consideră că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, drept recunoscut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa recurentei la 02 aprilie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 75).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 aprilie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin încheierea Judecătorei Orhei din 01 octombrie 2012, a fost respins demersul ÎI „Chișenco Daria” cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Nefiind de acord cu încheierea menționată, ÎI „Chișenco Daria” a declarat recurs împotriva acesteia, iar prin decizia Curții de apel Chișinău din 28 noiembrie 2012, a fost respins recursul declarat de ÎI „Chișenco Daria” și menținută încheierea primei instanțe.

Drept urmare, la data de 12 decembrie 2012, ÎI „Chișenco Daria” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012, drept temei de revizuire a deciziei menționate, de către revizuientă au fost invocate prevederile art. 449 lit. b) CPC.

Totodată din încheierea recurată rezultă că instanța de apel a examinat cererea de revizuire în lipsa părților, prin prisma art. 426 CPC.

Aici instanța de recurs ține să menționeze că, deși prevederile art. 452 CPC, stipulează că cererea de revizuire se examinează în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată, însă actele cauzei atestă cu certitudine că la caz revizuirea a fost depusă împotriva deciziei prin care a fost menținută încheierea Judecătorei Orhei din 01 octombrie 2012, iar decizia a fost examinată cu respectarea prevederilor art. 426 alin.(3) CPC, care direct indică că, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În contextul dat, corect instanța de apel a dispus examinarea cererii de revizuire în lipsa participanților la proces prin prisma prevederilor art. 426 CPC, fapt ce respinge argumentele recurentului invocate în acest sens.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată temeinicia concluziei Curții de Apel Chișinău de a respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă, deoarece argumentele expuse în susținerea cererii de revizuire, nu constituie temei prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

Or, potrivit art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs remarcă că Curtea de Apel Chișinău, temeinic a apreciat că argumentele invocate de către revizuianta ÎI „Chișenco Daria” nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 CPC și nu pot servi temei pentru redeschiderea procesului.

Or, după cum corect a fost reținut de instanță, conform extrasului din registrul bunurilor imobile ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” este gestionar economic al proprietății statului din str. M. Sadoveanu 50, or. Orhei, unde își desfășoară procesul tehnologic de transportare a călătorilor și bagajelor, pe când ÎI „Chișenco Daria” își desfășoară activitatea sa comercială pe teritoriul filialei Orhei a ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, fără vre-un contract de locațiune, respectiv justificat a fost stabilit că în asemenea condiții, cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurente invocate împotriva încheierii recurate, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate, mai mult că acestea se combat prin constatările enunțate.

Față de cele ce preced, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Chișenco Daria”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Gărilor și Stațiile Auto” împotriva Consiliului orașenesc Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Tamara Chișca-Doneva